

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 2.12.2015 г.
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1 Общ контекст

Понастоящем икономиката на Съюза губи значително количество потенциални вторични суровини, които се оказват в потоците от отпадъци. През 2013 г. общото количество на образуваните отпадъци в ЕС възлезе на около 2,5 млрд. тона, от които 1,6 млрд. тона не са били повторно употребени или рециклирани и следователно са били загубени за европейската икономика. Смята се, че е можело още 600 млн. тона да бъдат повторно употребени или рециклирани. Като пример може да се посочи, че само ограничен дял (43%) от битовите отпадъци, образувани в Съюза, са били рециклирани, а останалите — депонирани (31%) или изгорени (26%). Така Съюзът губи значителни възможности да повишава ресурсната си ефективност и да се създаде икономика, доближаваща се в по-голяма степен до кръгова икономика

По отношение на управлението на отпадъците в Съюза също така се наблюдават големи различия в отделните държави членки. През 2011 г. макар шест държави членки да са депонирали под 3% от битовите си отпадъци, 18 са депонирали над 50%, а в някои държави този процент е надхвърлил 90. Необходими са спешни действия за справяне с тази разнородна ситуация.

Предложенията за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците¹, Директива 94/62/ЕО относно опаковките и отпадъците от опаковки², Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци³, Директива 2000/53/ЕО относно излезлите от употреба превозни средства⁴, Директива 2006/66/ЕО относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори⁵ и Директива 2012/19/ЕС относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване⁶ са част от пакета от мерки за кръговата икономика, който включва и съобщение на Комисията, озаглавено „Затваряне на цикъла — план за действие на ЕС във връзка с кръговата икономика“.

1.2 Основания и цели на предложението

Развитието в последно време показва, че е възможен допълнителен напредък по отношение на ресурсната ефективност, от който могат да произтекат важни икономически, екологични и социални ползи. Превръщането на отпадъците в ресурси е основен аспект от увеличението на ресурсната ефективност и в рамките на една кръгова икономика това означава „да се затвори цикълът“.

¹ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

² Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г. относно опаковките и отпадъците от опаковки (ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 10).

³ Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1).

⁴ Директива 2000/53/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно излезлите от употреба превозни средства (ОВ L 269, 21.10.2000 г., стр. 34 — 43).

⁵ Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори, и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО (ОВ L 266, 26.9.2006 г., стр. 1 — 14).

⁶ Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) (ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 38 — 71).

Правно обвързващите цели, поставени в законодателството на ЕС относно отпадъците, изиграха основна роля за подобряване на управлението на отпадъците, за насърчаване на иновациите при рециклирането, за ограничаване на депонирането и за създаване на стимули за промяна на поведението на потребителите. По-нататъшното развитие на политиката в областта на отпадъците може да доведе до значителни ползи: устойчив растеж и създаване на работни места, по-ниски емисии на парникови газове, преки икономии, произтичащи от усъвършенствани практики в управлението на отпадъци, както и по-добро състояние на околната среда.

С предложението за изменение на Директива 2008/98/ЕО се изпълнява правното задължение за преразглеждане на целите при управление на отпадъците, заложи в същата директива. Предложенията, които са част от пакета от мерки за кръговата икономика и изменят шестте горепосочени директиви, отчасти се основават на предложението, представено от Комисията през юли 2014 г. и впоследствие оттеглено през февруари 2015 г. Те са в съответствие с целите, поставени в Пътната карта за ефективно използване на ресурсите⁷ и в Седмата програма за действие за околната среда⁸, включително пълно прилагане на йерархията на отпадъците⁹ във всички държави членки, намаляване на образуването на отпадъци като абсолютна стойност и на глава от населението, като се гарантира висококачествено рециклиране и употребата на рециклираните отпадъци като основен и надежден източник на суровини за Съюза. Те допринасят и за изпълнението на инициативата на ЕС за суровините¹⁰ и откликват на необходимостта от предотвратяване на хранителните отпадъци. Освен това с тези предложения се опростяват включените във всичките шест директиви изисквания за съобщаване на данни.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1 Проучвания

В предложенията и придружаващата ги оценка на въздействието се оценяват технологическите и социално-икономическите аспекти, както и аспектите във връзка с разходите и ползите, по отношение на прилагането и по-нататъшното развитие на законодателството на ЕС в областта на отпадъците. Изготвен бе допълнителен документ към оценката на въздействието, за да се подложи на анализ потенциалното въздействие на допълнителни подварианти на основните варианти на политиката, определени в рамките на оценката на въздействието.

2.2 Вътрешни консултации

В рамките на Комисията подготовката на законодателните предложения бе проследена от ръководна група по въпросите на оценката на въздействието, в чийто състав бяха включени представители на различни служби на Комисията (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC и ESTAT).

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Решение № 1386/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. относно Обща програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2020 година „Да живеем добре в пределите на нашата планета“ (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 171).

⁹ В йерархията на отпадъците на първо място се отдава предпочитание на предотвратяването на образуването им, следват повторната им употреба и рециклирането, а след тях — оползотворяването на енергия и обезвреждането, което включва депониране и изгаряне без оползотворяване на енергия.

¹⁰ COM(2008) 699 и COM(2014) 297.

2.3 Външни консултации

Комисията изготви примерен списък на въпросите, които трябва да се разгледат, и първите разговори с основните заинтересовани страни започнаха през февруари 2013 г. При спазване на минималните стандарти за провеждане на консултации бе проведена онлайн обществена консултация, която започна през юни 2013 г. и приключи през септември 2013 г. Постъпиха 670 отговора, което показва наличието на голяма обществена загриженост във връзка със ситуацията по управлението на отпадъците в ЕС, както и на високи очаквания за действието на ЕС в тази сфера. Проведена бе специална консултация с държавите членки в периода юни — септември 2015 г., както и по-широка консултация относно кръговата икономика.

2.4 Оценка на въздействието

Заедно с предложението, прието през юли 2014 г.¹¹, бяха публикувани доклад за оценка на въздействието и обобщение. В оценката на въздействието, която е все така валидна в качеството си на главна аналитична основа за преразглежданите законодателни предложения, са оценени основните екологични, социални и икономически последици от различните варианти на политиката с цел подобряване на управлението на отпадъците в ЕС. Различните повече или по-малко амбициозни варианти са оценени и сравнени с „основен вариант“, за да се определят най-подходящите инструменти и цели, едновременно със свеждане до минимум на разходите и постигане на максимални ползи.

На 8 април 2014 г. Съветът за оценка на въздействието към Комисията даде положително становище по оценката на въздействието, като същевременно отправи редица препоръки с цел прецизиране на доклада. Съветът поиска по-ясно да се дефинира проблемът и да се очертае необходимостта от нови средносрочни цели, да се укрепят аргументите в полза на забрана на депонирането, от гледна точка на субсидиарността и пропорционалността, и аргументите в полза на определянето на еднакви цели за всички държави членки и да се разясни по-подробно начинът, по който различните резултати на държавите членки са взети предвид в предложението.

Въз основа на оценката на въздействието бе направено заключение, че съчетаването на варианти ще доведе до следните ползи:

- намаляване на административната тежест, особено за малките организации или предприятия, опростяване и по-добро прилагане, включително чрез поддържане на целите на подходящо равнище;
- създаване на работни места — повече от 170 000 преки работни места биха могли да се създадат до 2035 г., като за повечето от тях не би било възможно да се преместват извън ЕС;
- намаляване на емисиите на парникови газове — отделянето на повече от 600 млн. тона парникови газове би могло да се предотврати в периода от 2015 г. до 2035 г.;
- положително отражение върху конкурентоспособността на секторите на ЕС, свързани с управлението на отпадъците и рециклирането, както и върху производствения сектор в ЕС (по-добри режими на разширена отговорност на производителя, по-малко рискове във връзка с достъпа до суровини);

¹¹ COM(2014) 397.

- повторно използване в икономиката на ЕС на вторичните суровини, което на свой ред ще намали зависимостта на ЕС от вноса на суровини.

Едновременно със законодателното предложение бе изготвена обяснителна бележка, допълваща оценката на въздействието. В тази бележка бяха анализирани редица допълнителни варианти и подварианти, за да може по-добре да се вземат пред вид различните изходни позиции на отделните държави членки.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА

3.1 Обобщение на предлаганите мерки

Главните елементи в предложенията за изменение на законодателството на ЕС в областта на отпадъците са, както следва:

- уеднаквяване на определенията;
- определяне на по-висока цел във връзка с подготовката за повторна употреба и с рециклирането на битовите отпадъци, а именно — 65% до 2030 г.;
- определяне на по-високи цели във връзка с подготовката за повторна употреба и рециклирането на отпадъците от опаковки и опростяване на набора от цели;
- постепенно ограничаване на депонирането на битови отпадъци до 10% до 2030 г.;
- постигане на по-голямо хармонизиране и опростяване на правната рамка относно статуса на странични продукти или за край на отпадъка;
- въвеждане на нови мерки за насърчаване на предотвратяването на образуване на отпадъци, включително по отношение на хранителните отпадъци, и на повторната употреба;
- въвеждане на минимални изисквания към функционирането на режимите на разширена отговорност на производителя;
- въвеждане на система за ранно предупреждение, за да се извършва мониторинг на изпълнението на целите във връзка с рециклирането;
- опростяване и рационализиране на задълженията за съобщаване на данни;
- привеждане в съответствие с членове 290 и 291 от ДФЕС за делегираните актове и актовете за изпълнение.

3.2 Правно основание и право на действие

С предложенията се внасят изменения в шест директиви, в които се урежда управлението на различни видове отпадъци. Предложенията за изменение на Директива 2008/98/ЕО, Директива 1999/31/ЕО, Директива 2000/53/ЕО, Директива 2006/66/ЕО и Директива 2012/19/ЕС са на основание член 192, параграф 1 от ДФЕС, докато предложението за изменение на Директива 94/62/ЕО е на основание член 114 от ДФЕС.

В член 11, параграф 2 от Директива 2008/98/ЕО се определя цел от 50% за подготовката за повторна употреба и за рециклирането на отпадъци от домакинствата и подобни отпадъци, както и цел от 70% за подготовката за повторна употреба, рециклирането и друго оползотворяване на материали от неопасни отпадъци от строителство и разрушаване, които цели да бъдат постигнати до 2020 г. Съгласно член 11, параграф 4 най-късно до 31 декември 2014 г. Комисията трябваше да преразгледа тези цели с оглед, ако е необходимо, на укрепването им, и на обмислянето на възможността да бъдат определени цели за други потоци от отпадъци, като вземе предвид съответните

екологични, икономически и социални последици от фиксирането на целите. По силата на член 9, буква в) до края на 2014 г. Комисията трябваше да постави цели, които да бъдат постигнати до 2020 г., за предотвратяване на отпадъците и за прекъсване на връзката между икономическия растеж и екологичните въздействия, свързани с образуването на отпадъците, въз основа на най-добрите съществуващи практики, включително, ако е необходимо, преразглеждане на индикаторите, посочени в член 29, параграф 4. На последно място, съгласно член 37, параграф 4, в първия доклад, който се представя до 12 декември 2014 г., Комисията трябваше да извърши оценка на някои мерки, включително режимите на отговорност на производителя за конкретни потоци от отпадъци, на целите, индикаторите и мерките, свързани с рециклирането, както и на действията за оползотворяване на материали и енергия, които могат да допринесат за изпълнението на целите, посочени в членове 1 и 4.

В член 5, параграф 2 от Директива 1999/31/ЕО са определени три цели за предотвратяване на депонирането на биоразградими битови отпадъци и се забранява депонирането на определени потоци от отпадъци. Последната цел за предотвратяване на депонирането на биоразградими битови отпадъци трябва да се изпълни от държавите членки до 16 юли 2016 г. Съгласно член 5, параграф 2 тази цел следва да се преразгледа преди 16 юли 2014 г. с оглед на утвърждаването или изменението ѝ, за да се осигури високо ниво на опазване на околната среда и да се вземе предвид практическият опит, натрупан от държавите членки при изпълнението на двете предходни цели.

В член 6, параграф 1 от Директива 94/62/ЕО са определени цели, които да бъдат постигнати по отношение на оползотворяването и рециклирането на отпадъците от опаковки и които, съгласно член 6, параграф 5, се фиксират на всеки пет години въз основа на практическия опит, натрупан от държавите членки, констатациите от научни изследвания и развитието на техниките за оценка, като оценки на жизнения цикъл и анализ на разходите и ползите.

3.3 Принципи на субсидиарност и пропорционалност

Предложенията са в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, определени в член 5 от Договора за Европейския съюз. Те се ограничават до изменение на горепосочените директиви, като осигуряват рамка за определяне на общи цели и едновременно с това на държавите членки се предоставя свобода да вземат решения относно точните начини на изпълнение.

3.4 Обяснителни документи

Комисията счита, че са необходими документи, обясняващи мерките, предприети от държавите членки за транспониране на директивите, за да се подобри качеството на информацията относно това транспониране.

Законодателството в областта на отпадъците често се транспонира по силно децентрализиран начин в държавите членки, включително на регионално или местно ниво, и чрез многобройни правни актове, в зависимост от административната структура на съответната държава членка. В резултат на това при транспонирането на изменените директиви може да се наложи държавите членки да изменят голям брой законодателни актове на национално, регионално и местно ниво.

С предложенията се изменят шест различни директиви за отпадъците и се засягат значителен брой правно обвързващи задължения; сред измененията са всеобхватно изменение на целите, определени в Директива 2008/98/ЕО, Директива 1999/31/ЕО и Директива 94/62/ЕО, както и опростяване на Директива 2000/53/ЕО, Директива 2006/66/ЕО и Директива 2012/19/ЕС. Това е комплексно преразглеждане на

законодателството в областта на отпадъците, което евентуално ще засегне известен брой национални законодателни актове.

Преразгледаните цели за управлението на отпадъците, съдържащи се в изменените директиви, са взаимно свързани и следва внимателно да се транспонират в националното законодателство, преди да се включат в националните системи за управление на отпадъците.

Предложените разпоредби ще засегнат широк кръг частни и публични заинтересовани страни в държавите членки и ще имат значително въздействие върху бъдещите инвестиции в инфраструктурите за управление на отпадъците. Пълното и правилното транспониране на новото законодателство е от основно значение, за да се гарантира изпълнението на техните цели (т.е. защита на човешкото здраве и опазване на околната среда, по-голяма ресурсна ефективност, осигуряване на функционирането на вътрешния пазар, предотвратяване на пречките пред търговията и на ограничаването на конкуренцията в ЕС).

Изискването за предоставяне на обяснителни документи може да създаде допълнителна административна тежест за някои държави членки. Обяснителните документи обаче са необходими, за да се позволи ефективна проверка на пълното и правилното транспониране, което е от основно значение поради горепосочените причини, а не съществуват по-ненатоварващи мерки, които да позволят извършването на ефикасна проверка. Освен това обяснителните документи могат да допринесат значително за намаляване на административната тежест, свързана с мониторинга на спазването, упражняван от страна на Комисията; без тях ще са необходими значителни ресурси и многобройни контакти с националните органи, за да се проверят методите за транспониране във всички държави членки.

С оглед на гореизложеното е целесъобразно да се изисква от държавите членки да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между разпоредбите на директивите, които внасят изменения в законодателството на ЕС в областта на отпадъците, и съответните елементи от националните инструменти за транспониране.

3.5 Делегирани и изпълнителни правомощия на Комисията

Делегираните и изпълнителните правомощия на Комисията са посочени в член 1, параграфи 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 и 22 от предложението относно Директива 2008/98/ЕО, в член 1, параграфи 4, 6, 7, 9 и 10 от предложението относно Директива 94/62/ЕО, в член 1, параграфи 6 и 7 от предложението относно Директива 1999/31/ЕО и в измененията, предложени в членове 1 и 3 от предложението относно директиви 2000/53/ЕО и 2012/19/ЕС; също там са установени и подходящите процедури за приемане на тези актове.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложенията няма да имат отражение върху бюджета на Европейския съюз и затова не се придружават от финансовата обосновка по член 31 от Финансовия регламент (Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета).

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹³,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Управлението на отпадъците в Съюза следва да се усъвършенства, с цел да се опазва, съхранява и подобрява качеството на околната среда, да се опазва човешкото здраве, да се гарантира внимателното и рационалното използване на природните ресурси и да се насърчава икономика, доближаваща се в по-голяма степен до кръгова икономика.
- (2) Целите, определени в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁴ за подготовката за повторна употреба и рециклирането на отпадъците, следва да се изменят, за да отразяват по-добре стремежа на Съюза към преминаване към кръгова икономика.
- (3) Много държави членки все още трябва да работят за изграждането на необходимата инфраструктура за управление на отпадъците. Ето защо е от основно значение да се определят дългосрочни цели на политиката, за да се насочват мерките и инвестициите, по-специално като се предотвратява създаването на структурен свръхкапацитет за третиране на остатъчни отпадъци и блокирането на рециклируеми материали в долната част на йерархията на отпадъците.
- (4) Битовите отпадъци представляват около 7 — 10 % от общия обем на отпадъците, образувани в Съюза; въпреки това този поток от отпадъци е един от най-сложните за управление, а начинът, по който се управлява, като цяло е добър

¹² ОВ С, , стр. .

¹³ ОВ С, , стр. .

¹⁴ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

показател за качеството на цялата система за управление на отпадъците в дадена държава. Предизвикателствата с оглед на управлението на битовите отпадъци произтичат от техния твърде сложен и смесен състав, непосредствената близост на образуваните отпадъци до гражданите и много голямата видимост в рамките на обществото. Вследствие на това управлението на тези отпадъци изисква много сложна система за управление, включваща ефикасна система за събиране, необходимост от активно участие на гражданите и предприятията и от инфраструктура, адаптирана към конкретния състав на отпадъците, и добре изградена система за финансиране. Като цяло държавите, които са разработили ефикасни системи за управление на битовите отпадъци, отбелязват по-добри резултати в цялостното управление на отпадъците.

- (5) В Директива 2008/98/ЕО следва да се включат определения за „битови отпадъци“, „отпадъци от строителство и разрушаване“, „краен процес на рециклиране“ и „насипване“, за да се внесе яснота в обхвата на тези понятия.
- (6) За да се гарантира, че целите за рециклиране се основават на надеждни и съпоставими данни и да се даде възможност за по-ефективен мониторинг на напредъка към постигането на тези цели, определението за битови отпадъци в Директива 2008/98/ЕО следва да съответства на определението, използвано за статистически цели от Статистическата служба на ЕС и от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, въз основа на което държавите членки от години съобщават данни. Определението за битови отпадъци в настоящата директива е неутрално по отношение на публичноправния или частноправния статус на оператора, действащ по управление на отпадъците.
- (7) Държавите членки следва да въведат подходящи стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, по-специално чрез финансови стимули, насочени към постигането на целите по настоящата директива за предотвратяване и рециклиране на отпадъците, като например такси за депониране и изгаряне, схеми на принципа „плащаш повече, ако изхвърляш повече“, режими на разширена отговорност на производителя и стимули за местните органи.
- (8) За да се предостави по-голяма сигурност на операторите, действащи на пазарите на вторични суровини, при определянето дали веществата или предметите са със статус на отпадък или не и за да се насърчават еднакви условия на конкуренция, е важно да се установят хармонизирани на равнището на Съюза условия, въз основа на които веществата или предметите да бъдат признавани за странични продукти, а отпадъците, преминали през дейност по оползотворяване, вече да не бъдат считани за отпадъци. Когато е необходимо да се осигури безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар или високо ниво на опазване на околната среда в рамките на Съюза, на Комисията следва да се предостави правомощието да приема делегирани актове за установяване на подробни критерии относно прилагането на такива хармонизирани условия по отношение на определени отпадъци, включително в случай на използване за специфични цели.
- (9) Режимите на разширена отговорност на производителя са основна част от ефикасното управление на отпадъците, но тяхната ефективност и резултатност се различават значително в отделните държави членки. Поради това е необходимо да се определят минимални изисквания относно функционирането на разширената отговорност на производителя. Тези изисквания следва да позволят да се намалят разходите и да се подобрят резултатите, както и да се

осигурят еднакви условия на конкуренция, включително за малките и средните предприятия, и да се предотвратят пречки пред безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. Те следва също така да допринесат за включването в цената на продукта на разходите, свързани с края на жизнения му цикъл, и да създадат стимули за производителите да отделят по-голямо внимание при разработването на продуктите на тяхната пригодност за рециклиране и повторна употреба. Изискванията следва да се прилагат както за новите, така и за съществуващите режими на разширена отговорност на производителя. Необходим обаче е преходен период за съществуващите режими на разширена отговорност на производителя, за да се адаптират техните структури и процедури към новите изисквания.

- (10) Предотвратяването на отпадъци е най-ефикасният начин за подобряване на ресурсната ефективност и за намаляване на въздействието на отпадъците върху околната среда. Поради това е важно държавите членки да предприемат подходящи мерки за предотвратяване образуването на отпадъци, да наблюдават и оценяват напредъка в прилагането на такива мерки. За да се осигури еднакво измерване на общия напредък в прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци, следва да се определят общи показатели.
- (11) Веществата на растителна основа от хранително-вкусовата промишленост и вече предназначени за консумация от човека храни от неживотински произход, които ще се използват като фуражи, попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 767/2009¹⁵ и не се разглеждат като отпадъци за целите на посочения регламент. Поради това Директива 2008/98/ЕО следва да не се прилага за тези продукти и вещества, когато са използвани като фуражи, и е необходимо обхватът на посочената директива да бъде съответно пояснен.
- (12) Държавите членки следва да предприемат мерки, за да насърчават предотвратяването на хранителните отпадъци в съответствие с програмата за устойчиво развитие за периода до 2030 г., приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 25 септември 2015 г., и по-специално с поставената в нея цел за намаляване наполовина на хранителните отпадъци до 2030 г. Тези мерки следва да са насочени към предотвратяването на хранителните отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата. Като се вземат предвид екологичните и икономическите ползи от предотвратяването на хранителните отпадъци, държавите членки следва да въведат конкретни мерки за предотвратяване на хранителните отпадъци и да измерват напредъка в намаляването на тези отпадъци. С цел улесняване обмена на добри практики в рамките на ЕС — както между държавите членки, така и между стопанските субекти в областта на храните — следва да се установят еднакви методики за това измерване. Съобщаването на данните за равнищата на хранителните отпадъци следва да се осъществява на всеки две години.

¹⁵ Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1).

- (13) Промислените отпадъци, определени части от отпадъците от търговски дейности и миннодобивните отпадъци се различават изключително много от гледна точка на състава и обема си и зависят много от икономическата структура на съответната държава членка, от структурата на промишления или търговски отрасъл, образуващ отпадъците, и от развитието на промишлеността или търговията в дадена географска зона. Поради това един секторен подход, при който при разглеждането на конкретните въпроси във връзка с управлението на даден вид отпадъци се използват референтни документи за най-добрите налични техники и подобни инструменти, е подходящо решение за повечето промишлени и миннодобивни отпадъци¹⁶. Промислените и търговските отпадъци от опаковки следва да продължат обаче да са в обхвата на изискванията по Директива 94/62/ЕО и Директива 2008/98/ЕО, включително съответните им изменения.
- (14) Целите за подготовка за повторна употреба и рециклиране на битовите отпадъци следва да бъдат завишени, за да се извлекат съществени екологични, икономически и социални ползи.
- (15) Чрез постепенно завишаване на съществуващите цели за подготовката за повторна употреба и рециклирането на битовите отпадъци следва да се гарантира, че икономически ценните отпадъчни материали се употребяват повторно и се рециклират ефективно, и че ценните материали в отпадъците се насочват обратно към европейската икономика, като така се осъществява напредък по изпълнението на инициативата за суровините¹⁷ и към създаването на кръгова икономика.
- (16) Съществуват големи разлики между държавите членки във връзка с постигнатите от тях резултати в управлението на отпадъците, особено по отношение на рециклирането на битовите отпадъци. За да се вземат предвид тези разлики, следва на държавите членки, които по данни на Евростат са рециклирали по-малко от 20 % от битовите си отпадъци през 2013 г., да бъде предоставено допълнително време за постигането на определените за 2025 и 2030 г. цели за подготовка за повторна употреба и рециклиране. С оглед на средните годишни темпове на напредък, наблюдавани в държавите членки през последните петнадесет години, въпросните държави членки би трябвало да увеличат капацитета си за рециклиране до нива, които далеч надхвърлят предходните средни стойности, за да могат да изпълнят посочените цели. За да се гарантира, че се постига стабилен напредък към изпълнението на целите и че пропуските в изпълнението своевременно се отстраняват, държавите членки, на които е предоставено допълнително време, следва да постигат междинни цели и да изготвят план за изпълнение.

¹⁶ Промислените дейности са обхванати от референтните документи за най-добрите налични техники (НДНТ) (РДНДНТ), изготвени по Директива 2010/75/ЕС относно емисиите от промишлеността (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17) и включващи информация за икономичното използване на ресурси и предотвратяването образуването на отпадъци, както и за повторната употреба, рециклирането и оползотворяването. Извършването понастоящем преразглеждане на РДНДНТ и приемането от страна на Комисията на заключенията за НДНТ ще увеличат въздействието на тези РДНДНТ върху практиките в промишлените дейности, като ще доведат до допълнително увеличение на ресурсната ефективност и на процента на рециклиране и оползотворяване на отпадъците.

¹⁷ COM(2008) 699 и COM(2014) 297.

- (17) С цел да се гарантира надеждността на събраните данни за подготовката за повторна употреба от основно значение е да се установят общи правила за съобщаване на данните. По сходни причини е важно да се определят по-точни правила, съгласно които държавите членки следва да съобщават количествата, които са действително рециклирани и може да бъдат взети предвид с оглед на постигането на целите за рециклиране. За тази цел по принцип съобщаването на информацията относно постигането на целите за рециклиране трябва да е въз основа на входящите материали, включвани в крайния процес на рециклиране. С цел да се ограничи административната тежест следва на държавите членки да се позволи, при спазването на строги условия, да отчитат процентите на рециклиране въз основа на изходните материали от съоръженията за сортиране. От теглото на отчетените като рециклирани отпадъци следва да не се приспада загубата на тегло на материалите или веществата, дължаща се на процеси на физическа и/или химическа преработка, присъщи на крайния процес на рециклиране.
- (18) За целите на изчисляването на това дали са постигнати целите за подготовка за повторна употреба и рециклиране, държавите членки следва да могат да вземат предвид продуктите и компонентите, които са подготвени за повторна употреба от признати оператори, осъществяващи подготовка за повторна употреба, и в рамките на признати схеми за обратно изкупуване, както и рециклирането на метали, осъществявано съвместно с изгаряне. За да се осигури еднакъв подход при изчисляването на тези данни, Комисията ще приеме подробни правила относно определянето на признати оператори, осъществяващи подготовка за повторна употреба, и на признати схеми за обратно изкупуване, относно критериите за качество за рециклираните метали и относно събирането, проверката и съобщаването на данните.
- (19) За да се осигури по-добро, по-своевременно и по-уеднаквено прилагане на настоящата директива и с оглед на проактивното установяване на слабостите при прилагането, следва да се създаде система за ранно предупреждение, с помощта на която да се откриват пропуските и да се предприемат действия преди настъпването на сроковете за изпълнение на целите.
- (20) Спазването на задължението за създаване на системи на разделно събиране за хартия, метали, пластмаса и стъкло е от основно значение, за да се увеличат процентите на подготовка за повторна употреба и рециклиране в държавите членки. Освен това следва биоотпадъците да се събират разделно, за да се допринесе за увеличаването на процентите на подготовка за повторна употреба и рециклиране и за предотвратяването на замърсяването на сухите рециклируеми материали.
- (21) Правилното управление на опасните отпадъци все още представлява проблем в Съюза и част от данните за третирането им липсват. По тази причина е необходимо да се усъвършенстват механизмите за документиране и проследяване чрез създаване на електронни регистри за опасните отпадъци в държавите членки. Събирането на електронни данни следва да се разшири и към други видове отпадъци, когато това е целесъобразно, за да се улеснят предприятията и администрациите при документирането и за да се подобри мониторингът на потоците от отпадъци в Съюза.
- (22) С настоящата директива се определят дългосрочни цели за управлението на отпадъците в Съюза и се предоставят ясни насоки на икономическите оператори

и държавите членки за инвестициите, необходими за постигането на целите по настоящата директива. При разработването на националните си стратегии за управление на отпадъците и при планирането на инвестициите в инфраструктура за управление на отпадъците, държавите членки следва да използват по разумен начин европейските структурни и инвестиционни фондове, като — в съответствие с йерархията на отпадъците — насърчават предотвратяването, повторната употреба и рециклирането.

- (23) Някои суровини са от голямо значение за икономиката на Съюза и снабдяването с тях е свързано с голям риск. С оглед на сигурността на доставките на тези суровини и в съответствие с инициативата за суровините и целите и целевите стойности на Европейското партньорство за иновации в областта на суровините, държавите членки следва да предприемат мерки за постигане на възможно най-доброто управление на отпадъците, съдържащи значително количество от тези суровини, като вземат предвид осъществимостта от икономическа и технологична гледна точка и ползите за околната среда. Комисията изготви списък на суровините от изключителна важност за ЕС¹⁸. Този списък се подлага редовно на преглед от Комисията.
- (24) За да подпомагат в по-голяма степен ефективното изпълнение на инициативата за суровините, държавите членки следва да насърчават и повторната употреба на продукти, представляващи основни източници на суровини. Те следва също така да включват в плановете си за управление на отпадъците целесъобразни на национално равнище мерки относно събирането и оползотворяването на отпадъци, съдържащи значително количество от тези суровини. Мерките следва да бъдат включени в плановете за управление на отпадъците при първото актуализиране на плановете след влизането в сила на настоящата директива. Комисията ще предостави информация относно съответните групи продукти и потоци от отпадъци на равнището на ЕС. Тази разпоредба не изключва възможността държавите членки да предприемат мерки по отношение на други суровини, считани за важни за съответната национална икономика.
- (25) Нерегламентираното изхвърляне на отпадъци има преки отрицателни последици за околната среда, а високите разходи за дейностите по почистването им представляват ненужна икономическа тежест за обществото. Въвеждането на специални мерки в рамките на плановете за управление на отпадъците и необходимото правоприлагане от страна на компетентните органи следва да допринесат за решаването на този проблем.
- (26) За да се намали регулаторната тежест за малките организации или предприятия, следва да се въведат опростени регистрационни изисквания за тези от тях, които събират или транспортират малки количества неопасни отпадъци. Може да е необходимо прагът за количествата на тези отпадъци да се променя от Комисията.
- (27) Докладите за прилагането, които държавите членки изготвят на всеки три години, не се оказаха ефективен инструмент за проверка на спазването на разпоредбите и за гарантиране на правилното им прилагане, и пораждаат ненужна административна тежест. По тази причина е целесъобразно да се отменят разпоредбите, съгласно които държавите членки трябва да изготвят такива доклади. Вместо това мониторингът на спазването следва да се основава

¹⁸

COM(2014) 297.

изключително на статистическите данни, които държавите членки съобщават всяка година на Комисията.

- (28) Статистическите данни, съобщавани от държавите членки, са от основно значение за Комисията при оценката на спазването на законодателството в областта на отпадъците във всички държави членки. Качеството, надеждността и съпоставимостта на статистическите данни следва да се подобрят чрез въвеждането на единна входна точка за всички данни за отпадъците, отмяната на неактуалните изисквания за съобщаване на данни, сравнителното оценяване на националните методики за съобщаване на данни и въвеждането на доклад за проверка на качеството на данните. Поради това, при изготвяне на докладите за спазването на целите по законодателството в областта на отпадъците, държавите членки трябва да използват най-актуалната методика, разработена от Комисията и от националните статистически служби на държавите членки.
- (29) За да се допълва или изменя Директива 2008/98/ЕО, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора по отношение на член 5, параграф 2, член 6, параграф 2, член 7, параграф 1, член 11а, параграфи 2 и 6, член 26, член 27, параграфи 1 и 4, член 38, параграфи 1, 2 и 3. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременно и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (30) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на Директива 2008/98/ЕО, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия по отношение на член 9, параграфи 4 и 5, член 33, параграф 2, член 35, параграф 5 и член 37, параграф 6. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁹.
- (31) Поради това Директива 2008/98/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (32) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи²⁰, държавите членки се задължават да приложат, в обосновани случаи, към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (33) Доколкото целите на настоящата директива, а именно усъвършенстване на управлението на отпадъците в Съюза, като така се допринесе за опазването, съхранението и подобряването на качеството на околната среда, на доброто състояние на океаните и на безопасността на морските храни чрез намаляване на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци в морето и за внимателното и рационалното използване на природните ресурси в Съюза, не могат да бъдат

¹⁹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

²⁰ ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба или последиците от мерките могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения

Директива 2008/98/ЕО се изменя, както следва:

1) в член 2, параграф 2 се добавя следната буква д):

„д) фуражни суровини, както са определени в член 3, параграф 2, буква ж) от Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1).“;

2) член 3 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка 1а:

„1а. „битови отпадъци“ са:

- а) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от домакинства, включително:
 - хартия и картон, стъкло, метали, пластмаса, биоотпадъци, дървесина, текстил, отпадъци от електрическо и електронно оборудване, отпадъци от батерии и акумулатори,
 - едрогабаритни отпадъци, включително електродомакински уреди, дюшеци, мебели,
 - градински отпадъци, включително листа, отпадъци при косене на трева;
- б) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от други източници, подобни по естество, състав и количество на отпадъците от домакинства;
- в) отпадъци при почистване на пазари и отпадъци вследствие на услугите по почистване на улиците, включително метене на улиците, съдържанието на контейнерите за отпадъци, отпадъци от поддръжката на паркове и градини.

Битовите отпадъци не включват отпадъците от канализационната система и от третирането на отпадъчните води, включително утайки от пречистване на отпадъчни води и отпадъци от строителство и разрушаване;“;

б) вмъква се следната точка 2а:

„2а. „неопасни отпадъци“ са отпадъци, които не притежават нито едно от опасните свойства, посочени в приложение III;“;

в) точка 4 се заменя със следното:

„4. „биоотпадъци“ са биоразградими отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, ресторантите, заведенията за обществено хранене и търговските обекти за търговия на дребно, подобните отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост и други отпадъци, които са със сходни свойства по отношение на биоразградимостта и които са подобни по естество, състав и количество;“;

г) вмъква се следната точка 4а:

„4а. „отпадъци от строителство и разрушаване“ са отпадъците, попадащи в категориите отпадъци от строителство и разрушаване, посочени в приетия по силата на член 7 списък на отпадъците;“;

д) точка 16 се заменя със следното:

„16. „подготовка за повторна употреба“ са дейностите по оползотворяване, представляващи проверка, почистване или ремонт, чрез които отпадъците, продуктите или компонентите на продукти, които са събрани от признат оператор, осъществяващ подготовка за повторна употреба, или в рамките на призната схема за обратно изкупуване, се подготвят, за да могат да бъдат употребени повторно без каквато и да е друга предварителна обработка;“;

е) вмъкват се следните точки 17а и 17б:

„17а. „краен процес на рециклиране“ е процесът на рециклиране, започващ тогава, когато вече не е необходима допълнителна дейност по механично сортиране и отпадъчните материали постъпват в производствен процес и действително се преработват в продукти, материали или вещества;

17б. „насипване“ е всяка една дейност по оползотворяване, при която подходящи отпадъци се използват за рекултивационни цели в изкопните зони или за инженерни цели в ландшафтното устройство или в строителството вместо други неотпадъчни материали, които в противен случай биха били използвани за тази цел;“;

3) в член 4 се добавя следният параграф 3:

„3. Държавите членки използват подходящи икономически инструменти, за да предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците.

Държавите членки представят на Комисията доклад за специфичните инструменти, въведени в съответствие с настоящия параграф, не по-късно от *[добавете дата — осемнадесет месеца след влизането в сила на настоящата директива]* и на всеки пет години след тази дата.“;

4) член 5 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 въвеждащото изречение се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че вещество или предмет, които са резултат от производствен процес, чиято основна цел не е производството на това вещество или предмет, не се считат за отпадъци, а за странични продукти, ако са спазени следните условия:“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да определя подробни критерии относно прилагането на условията по параграф 1 по отношение на конкретни вещества или предмети.“;

в) добавя се следният параграф 3:

„3. Държавите членки нотифицират Комисията за техническите регламенти, приети по силата на параграф 1, в съответствие с Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (*), когато това се изисква от разпоредбите на посочената директива.

(*) ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1.“;

5) член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводното изречение и буква а) се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че отпадъците, които са подложени на дейност по оползотворяване, престават да се считат за отпадъци, ако отговарят на следните условия:

а) веществото или предметът може да се използва за специфични цели;“;

ii) втората алинея се заличава;

б) параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да определя подробни критерии относно прилагането на условията по параграф 1 по отношение на определени отпадъци. Тези подробни критерии включват пределно допустими стойности за замърсителите, когато това е необходимо, и отчитат вероятни вредни въздействия на веществото или предмета върху околната среда.

3. Отпадъци, които в съответствие с параграф 1 са престанали да се считат за отпадъци, може да се разглеждат като подготвени за повторна употреба, рециклирани или оползотворени за целите на изчисляването на степента на постигане на целите, посочени съответно в настоящата директива, в Директива 94/62/ЕО, Директива 2000/53/ЕО, Директива 2006/66/ЕО и Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета(*), ако са били подложени на подготовка за повторна употреба, рециклиране или оползотворяване в съответствие с посочените директиви.

4. Държавите членки нотифицират Комисията за техническите регламенти, приети по силата на параграф 1, в съответствие с Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета, когато това се изисква от разпоредбите на посочената директива.

(*) Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) (ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 38).“;

б) член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да изготвя списък на отпадъците.“;

б) параграф 5 се заличава;

7) член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Тези мерки могат също така да включват създаването на режими на разширена отговорност на производителя, с които се определят специфичните оперативни и финансови задължения на производителите на продукти.“;

б) в параграф 2 второто изречение се заменя със следното:

„С тези мерки може да се насърчават, *inter alia*, разработването, производството и предлагането на пазара на продукти, които са подходящи за многократна употреба, които са устойчиви от техническа гледна точка и които, след като са станали отпадъци, са подходящи за подготовка за повторна употреба и рециклиране, за да се улесни доброто прилагане на йерархията на отпадъците. При тези мерки следва да се отчита въздействието на продуктите през целия им жизнен цикъл.“;

в) добавя се следният параграф 5:

„5. Комисията организира обмен на информация между държавите членки и действащите лица, участващи в режими на отговорност на производителя, относно практическото прилагане на изискванията, определени в член 8а, и относно най-добрите практики за осигуряване на подходящо управление и трансгранично сътрудничество в рамките на режимите на разширена отговорност на производителя. Това включва, *inter alia*, обмен на информация относно организационните характеристики и мониторинга на организациите за отговорност на производителите, подбора на операторите по управление на отпадъците и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци. Комисията публикува резултатите от обмена на информация.“;

8) вмъква се следният член 8а:

„Член 8а

Общи изисквания по отношение на режимите на разширена отговорност на производителя

1. Държавите членки гарантират, че в режимите на разширена отговорност на производителя, създадени в съответствие с член 8, параграф 1:

- се дефинират ясно ролите и отговорностите на производителите на продукти, които пускат стоки на пазара на Съюза, на организациите, носещи разширената отговорност на производителя от тяхно име, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на местните органи и когато е целесъобразно, на признатите оператори, осъществяващи подготовка за повторна употреба;

- се дефинират измерими цели за управлението на отпадъците, които са в съответствие с йерархията на отпадъците и с които се цели постигането най-малко на количествените цели, относими за режима, съгласно определеното в настоящата директива, в Директива 94/62/ЕО, Директива 2000/53/ЕО, Директива 2006/66/ЕО и Директива 2012/19/ЕС;
- се създава система за докладване на данни, за да се събират данни за продуктите, пускани на пазара на Съюза от производителите, които подлежат на разширена отговорност на производителя. След като тези продукти са станали отпадъци, със системата за докладване на данни се гарантира, че са събрани данните относно събирането и третирането на тези отпадъци, като са уточнени потоците от отпадъчни материали, когато това е целесъобразно;
- се гарантира еднакво третиране и недискриминация на производителите на продукти и по отношение на малките и средните предприятия.

2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че притежателите на отпадъци, за които се отнасят режимите на разширена отговорност на производителя, създадени в съответствие с член 8, параграф 1, са информирани за наличните системи за събиране на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци. Държавите членки предприемат също така необходимите мерки, за да създадат стимули за притежателите на отпадъци за участие в създадените системи за разделно събиране, по-специално чрез икономически стимули или нормативни разпоредби, когато това е целесъобразно.

3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всяка организация, създадена за изпълнение на задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя, от името на даден производител на продукти:

а) има ясно дефиниран обхват на дейността от географска гледна точка и от гледна точка на продуктите и материалите;

б) разполага с необходимите оперативни и финансови средства, за да изпълнява своите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя;

в) въвежда подходящ механизъм за самоконтрол, подкрепен от редовни независими одити, за оценяване на:

- финансовото управление на организацията, включително спазването на изискванията, посочени в параграф 4, букви а) и б),
- качеството на данните, събирани и съобщавани в съответствие с параграф 1, трето тире и с изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006;

г) прави публично достояние информацията относно:

- режима на собственост и членството,
- финансовите вноски, плащани от производителите,
- процедурата по подбор на операторите по управление на отпадъците.

4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че финансовите вноски, плащани от производителя за изпълнение на неговите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя:

а) покриват изцяло разходите по управлението на отпадъците от продуктите, които той пуска на пазара на Съюза, включително всички разходи, посочени по-долу:

- разходите във връзка с дейностите по разделно събиране, сортиране и третиране, които се изискват с оглед постигането на посочените в параграф 1, второ тире цели за управлението на отпадъците, при отчитане на приходите от повторната употреба или продажбата на вторичните суровини от тези продукти,
- разходите по предоставянето на подходяща информация на притежателите на отпадъци в съответствие с параграф 2,
- разходите по събирането на информация и съобщаването на данни в съответствие с параграф 1, трето тире;

б) са съобразени така, че да се основават на реалните разходи, свързани с края на жизнения цикъл на отделните продукти или групи от сходни продукти, по-специално като се отчита тяхната пригодност за повторна употреба и рециклиране;

в) се основават на оптимизираните разходи за предлаганите услуги в случаите, когато публични оператори по управление на отпадъците отговарят за изпълнението на оперативните задачи от името на участващите в режима на разширена отговорност на производителя.

5. Държавите членки създават подходяща нормативна уредба за мониторинг и правоприлагане, за да се гарантира, че производителите на продукти изпълняват своите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, че финансовите средства са правилно използвани и че всички действащи лица, участващи в изпълнението на режима, съобщават надеждни данни.

Когато на територията на държава членка няколко организации изпълняват от името на производителите задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя, въпросната държава членка създава независим орган, който да осъществява надзор над изпълнението на задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя.

6. Държавите членки създават платформа, за да се гарантира провеждането на редовен диалог между заинтересованите страни, участващи в изпълнението на разширената отговорност на производителя, включително частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, местните органи и ако е приложимо, признатите оператори, осъществяващи подготовка за повторна употреба.

7. Държавите членки предприемат мерки, за да осигурят режимите на разширена отговорност на производителя, създадени преди *[добавете дата — осемнадесет месеца след влизането в сила на настоящата директива]*, да бъдат приведени в съответствие с разпоредбите на настоящия член в срок от двадесет и четири месеца от посочената дата.“;

9) член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Предотвратяване на отпадъците

1. Държавите членки предприемат мерки за предотвратяване образуването на отпадъци. С тези мерки:

- се насърчава използването на продукти, които позволяват ефективно използване на ресурсите и които са трайни, могат да бъдат ремонтирани и рециклирани;
- се набелязват и проследяват продукти, представляващи основни източници на суровини, които са от голямо значение за икономиката на Съюза и снабдяването с които е свързано с голям риск, така че да се предотврати превръщането на тези материали в отпадъци;
- се насърчава създаването на системи за популяризиране на дейностите по повторна употреба, включително и по-специално на електрическо и електронно оборудване, текстил и мебели;
- се намалява образуването на отпадъци при процеси, свързани с промишленото производство, добива на минерали и строителството и разрушаването, като се отчитат най-добрите налични техники;
- се намалява образуването на хранителни отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата.

2. Държавите членки упражняват мониторинг и оценяват прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци. За тази цел те трябва да използват подходящи качествени или количествени показатели и цели, и по-точно относно количеството обезвредени или подложени на оползотворяване на енергия битови отпадъци на глава от населението.

3. Държавите членки упражняват мониторинг и оценяват прилагането на своите мерки за предотвратяване на хранителните отпадъци, като измерват хранителните отпадъци въз основа на методики, установени в съответствие с параграф 4.

4. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на показатели за измерване на общия напредък в прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци. За да се осигури еднакво измерване на нивата на хранителните отпадъци, Комисията приема акт за изпълнение за определяне на обща методика, включително минимални изисквания за качество. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 39, параграф 2.

5. Всяка година Европейската агенция за околна среда публикува доклад, в който се описва развитието във връзка с предотвратяването на образуването на отпадъци за всяка държава членка поотделно и за Съюза като цяло, като се включва и информация за напредъка, който е осъществен в посока на прекъсване на връзката между образуването на отпадъците и икономическия растеж и във връзка с прехода към кръгова икономика.“;

10) член 11 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първата и втората алинея се заменят със следното:

„1. Държавите членки предприемат мерки по целесъобразност за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, както и чрез улесняване на достъпа на такива мрежи до пунктовете за събиране на отпадъци и чрез популяризиране използването на икономически инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки.

Държавите членки предприемат мерки за насърчаване на висококачествено рециклиране и за тази цел въвеждат схеми за разделно събиране на отпадъци, когато това е технически, екологично и икономически приложимо и целесъобразно, за да се гарантират необходимите стандарти за качество на съответните рециклиращи сектори и за да се постигнат целите по параграф 2.“;

б) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Държавите членки предприемат мерки за насърчаване на системи за сортиране за отпадъците от строителство и разрушаване и най-малко за следното: дървесина, инертни материали, метали, стъкло и гипс.“

в) в параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) до 2020 г. подготовката за повторна употреба, рециклирането и насипването на неопасни отпадъци от строителство и разрушаване, с изключение на материали в естествено състояние, определени в категория 17 05 04 в списъка на отпадъците, следва да се увеличат най-малко до 70 % от теглото;“;

г) в параграф 2 се добавят следните букви в) и г):

„в) до 2025 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 60 % от теглото;

г) до 2030 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 65 % от теглото;“

д) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. На Естония, Гърция, Хърватия, Латвия, Малта, Румъния и Словакия може да бъдат предоставени пет допълнителни години за постигането на целите, посочени в параграф 2, букви в) и г). Държавите членки уведомяват Комисията за намерението си да използват тази разпоредба най-малко 24 месеца преди съответните срокове, определени в параграф 2, букви в) и г). В случай на удължаване на срока държавите членки предприемат необходимите мерки, за да се увеличат подготовката за повторна употреба и рециклирането на битовите отпадъци най-малко до 50 % и 60 % от теглото съответно до 2025 и 2030 г.

Уведомлението се придружава от план за изпълнение, в който се представят мерките, необходими, за да се осигури целите да бъдат спазени преди новия срок. В плана също така се съдържа подробен график за изпълнението на предложените мерки, както и оценка на очакваното въздействие от тях.

4. Не по-късно от 31 декември 2024 г. Комисията проучва целта, посочена в параграф 2, буква г), с цел да определи по-висока стойност и да обмисли определянето на цели за други потоци от отпадъци. За тази цел на Европейския

парламент и на Съвета се представя доклад на Комисията, придружен от предложение, ако е целесъобразно.“;

е) параграф 5 се заличава;

11) вмъква се следният член 11а:

„Член 11а

Правила относно изчисляването на степента на постигане на целите по член 11

1. За целите на изчисляването на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в) и г) и член 11, параграф 3:

а) теглото на рециклираните битови отпадъци се разбира като теглото на входящите отпадъци, включвани в крайния процес на рециклиране;

б) теглото на подготвените за повторна употреба битови отпадъци се разбира като теглото на битовите отпадъци, които са оползотворени или събрани от признат оператор, осъществяващ подготовка за повторна употреба, и са били подложени на всички необходими дейности по проверка, почистване и ремонт, така че да е възможно да бъдат употребени повторно без допълнително сортиране или предварителна обработка;

в) държавите членки могат да включват продукти и компоненти, подготвени за повторна употреба от признати оператори, осъществяващи подготовка за повторна употреба, или в рамките на признати схеми за обратно изкупуване. За изчисляването на коригирания процент на битовите отпадъци, подготвени за повторна употреба и рециклирани, като се отчита теглото на продуктите и компонентите, подготвени за повторна употреба, държавите членки използват предоставени от операторите проверени данни и прилагат формулата, посочена в приложение VI.

2. За да се гарантират хармонизирани условия за прилагането на параграф 1, букви б) и в) и на приложение VI, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 38а за установяване на минималните изисквания относно качеството и функционирането във връзка с определянето на признати оператори, осъществяващи подготовка за повторна употреба, и на признати схеми за обратно изкупуване, включително специфични правила относно събирането, проверката и съобщаването на данните.

3. Чрез дерогация от параграф 1 теглото на изходните материали от каквато и да е дейност по сортиране може да бъде отчетено като тегло на рециклирани битови отпадъци, при условие че:

а) тези изходни отпадъци се изпращат за включване в краен процес на рециклиране;

б) теглото на материалите или веществата, които не се подлагат на краен процес на рециклиране и които се обезвреждат или се подлагат на оползотворяване на енергия, остава под 10 % от общото тегло на отпадъците, отчетени като рециклирани.

4. Държавите членки създават ефективна система за качествен контрол и проследимост на битовите отпадъци, за да се гарантира спазването на условията по параграф 3, букви а) и б). Системата може да се състои в

електронни регистри, създадени съгласно член 35, параграф 4, в технически спецификации за изискванията относно качеството на сортираните отпадъци или в равностойна мярка за осигуряване на надеждността и точността на събраните данни относно рециклираните отпадъци.

5. За целите на изчисляването на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в) и г) и член 11, параграф 3 държавите членки може да вземат предвид рециклирането на метали, осъществявано съвместно с изгаряне, в съотношение, съответстващо на дяла на изгорените битови отпадъци, при условие че рециклираните метали отговарят на определени изисквания за качество.

6. За да се гарантират хармонизирани условия за прилагането на параграф 5, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 38а за установяване на обща методика за изчисляването на теглото на металите, рециклирани съвместно с изгаряне, включително критерии за качество за рециклираните метали.

7. Отпадъците, изпращани към друга държава членка за целите на подготовка за повторна употреба, рециклиране или насипване във въпросната друга държава членка, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по член 11, параграфи 2 и 3 само от страна на държавата членка, в която отпадъците са събрани.

8. Отпадъците, изнасяни извън Съюза за подготовка за повторна употреба или рециклиране, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по член 11, параграфи 2 и 3 от страна на държавата членка, в която отпадъците са събрани, само ако са изпълнени изискванията по параграф 4 и ако, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006, износителят може да докаже, че при превоза на отпадъците са спазени изискванията на посочения регламент и че третирането на отпадъците извън Съюза е било извършено при условия, които са равностойни на изискванията на съответното законодателство на Съюза в областта на околната среда.“;

12) вмъква се следният член 11б:

„Член 11б

Доклад за ранно предупреждение

1. Комисията, в сътрудничество с Европейската агенция за околна среда, изготвя доклади относно напредъка във връзка с постигането на целите по член 11, параграф 2, букви в) и г) и член 11, параграф 3 не по-късно от три години преди всеки от посочените в тези разпоредби срокове.

2. Докладите по параграф 1 включват:

а) оценка на постигането на целите от всяка държава членка;

б) списък на държавите членки, за които съществува риск да не постигнат целите в рамките на съответните срокове, като този списък се придружава от подходящи препоръки към съответните държави членки.“;

13) член 22 се заменя със следното:

„Държавите членки осигуряват разделното събиране на биоотпадъците, когато това е технически, екологично и икономически приложимо и целесъобразно, за

да се гарантират необходимите стандарти за качество на компоста и за да се постигнат целите по член 11, параграф 2, букви а), в) и г) и член 11, параграф 3. Те предприемат мерки, по целесъобразност и в съответствие с членове 4 и 13, за да насърчат:

- а) рециклирането, включително компостиране, и разграждането на биоотпадъците;
- б) третирането на биоотпадъците по начин, с който се осигурява висока степен на опазване на околната среда;
- в) използването на безопасни за околната среда материали, произведени от биоотпадъци.“;

14) в член 26 се добавят следните алинеи:

„Държавите членки могат да освободят компетентните органи от задължението да поддържат регистър на организациите или предприятията, които събират или транспортират количества неопасни отпадъци, които не надхвърлят 20 тона годишно.

Комисията може да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да променя прага за количествата на неопасните отпадъци.“;

15) член 27 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а за определяне на минималните технически стандарти за дейностите по третиране, за които се изисква разрешение съгласно член 23, когато е установено, че такива минимални стандарти ще са от полза за опазването на човешкото здраве и на околната среда.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а за определяне на минималните стандарти за дейностите, за които се изисква регистрация съгласно член 26, букви а) и б), когато е установено, че такива минимални стандарти ще са от полза за опазването на човешкото здраве и на околната среда или за предотвратяването на сътресения на вътрешния пазар.“;

16) член 28 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

i) буква б) се заменя със следното:

„б) съществуващите схеми за събиране на отпадъци и основни инсталации за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци, отпадъци, съдържащи значителни количества суровини, които са от голямо значение за икономиката на Съюза и снабдяването с които е свързано с голям риск, или потоци от отпадъци, уредени със специфично законодателство на Съюза;“;

ii) добавя се следната буква е):

„е) мерки за борба с всички форми на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци и за почистване на всички видове нерегламентирано изхвърлени отпадъци.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Плановите за управление на отпадъците трябва да са в съответствие с изискванията към планирането на отпадъците по член 14 от Директива 94/62/ЕО, с целите по член 11, параграфи 2 и 3 от настоящата директива и с изискванията по член 5 от Директива 1999/31/ЕО.“;

17) член 29 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. Държавите членки разработват програми за предотвратяване на отпадъци, в които определят мерки за предотвратяване на отпадъците в съответствие с членове 1, 4 и 9.“;

б) параграфи 3 и 4 се заличават;

18) в член 33 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формата за нотифициране на информацията относно приемането и съществените изменения по тези планове и програми. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 39, параграф 2.“;

19) член 35 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Организациите или предприятията, посочени в член 23, параграф 1, причинителите на опасни отпадъци и организациите и предприятията, които по занятие събират или превозват опасни отпадъци или извършват дейност като търговци и брокери на опасни отпадъци, водят документация с хронологична информация за количеството, естеството и произхода на тези отпадъци и когато е целесъобразно, предназначението, периодичността на събиране, начина на превоз и предвидените методи за третиране на отпадъците. Те предоставят тези данни на разположение на компетентните органи чрез електронен регистър (или регистри), който следва да се създаде по силата на параграф 4.“;

б) добавят се следните параграфи 4 и 5:

„4. Държавите членки създават електронен регистър или свързани регистри за документиране на данните за опасните отпадъци, посочени в параграф 1, като се обхваща цялата географска територия на съответната държава членка. Държавите членки може да създават такива регистри за други потоци от отпадъци, по-специално за тези потоци от отпадъци, за които са определени цели в законодателството на Съюза. Държавите членки използват данните относно отпадъците, които са съобщени от промишлените оператори в Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители, създаден съгласно Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета (*).

5. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на минимални условия за дейността на такива регистри. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 39, параграф 2.

(*) Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на Директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).“;

20) в член 36 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да забранят изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното управление на отпадъци, включително нерегламентираното изхвърляне на отпадъци.“;

21) член 37 се заменя със следното:

„Член 37

Съобщаване на данни

1. Държавите членки съобщават на Комисията данните относно изпълнението на член 11, параграф 2, букви а) — г) и член 11, параграф 3, за всяка календарна година. Те съобщават тези данни по електронен път в рамките на 18 месеца от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се съобщават във формата, определен от Комисията в съответствие с параграф 6. Първото съобщаване на данни обхваща данните за периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2020 г.

2. Държавите членки съобщават на Комисията данните относно изпълнението на член 9, параграф 4, всяка втора година. Те съобщават тези данни по електронен път в рамките на 18 месеца от края на периода на докладване, за който се събират данните. Данните се съобщават във формата, определен от Комисията в съответствие с параграф 6. Първото съобщаване на данни обхваща периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2021 г.

3. За целите на проверката на спазването на член 11, параграф 2, буква б) количеството отпадъци, използвани за дейности по насипване, се отчитат отделно от количеството отпадъци, подготвени за повторна употреба, или рециклирани. Преработването на отпадъци в материали, които ще бъдат използвани за дейности по насипване, се отчита като насипване.

4. Данните, съобщавани от държавите членки съгласно настоящия член, се придружават от доклад за проверка на качеството и доклад относно мерките, предприети съгласно член 11а, параграф 4.

5. Комисията подлага на преглед данните, съобщени в съответствие с настоящия член, и публикува доклад относно резултатите от направения преглед. Докладът включва оценка на организацията на събирането на данните, на източниците на данните и на методиката, използвана в държавите членки, както и на пълнотата, надеждността, навременността и последователността на тези данни. В оценката може да се съдържат специфични препоръки с цел подобрене. Докладът се изготвя на всеки три години.

6. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формата, в който се съобщават данните в съответствие с параграфи 1 и 2 и за съобщаването на

данните относно дейностите по насипване. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 39, параграф 2.“;

22) член 38 се заменя със следното:

„1. Комисията може да разработи насоки за тълкуване на определенията за оползотворяване и обезвреждане.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да се уточнява прилагането на формулата за инсталациите за изгаряне, посочена в точка R1 от приложение II. Могат да се вземат предвид местните климатични условия, като например интензитета на студа и необходимостта от отопление, доколкото те оказват отражение върху количеството енергия, което може да се използва технически или да се произведе под формата на електричество, отопление, охлаждане или технологична пара. Местните условия в най-отдалечените региони съгласно член 349, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и в териториите, посочени в член 25 от Акта за присъединяване от 1985 г., могат също да се вземат предвид.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да изменя приложения I — V с оглед на научно-техническия прогрес.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, когато е необходимо да се измени приложение VI.“;

23) вмъква се следният член 38а:

„Член 38а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, параграф 2, член 6, параграф 2, член 7, параграф 1, член 11а, параграфи 2 и 6, член 26, член 27, параграфи 1 и 4 и член 38, параграфи 1, 2 и 3, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от *[впишете датата на влизане в сила на настоящата директива]*.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 2, член 6, параграф 2, член 7, параграф 1, член 11а, параграфи 2 и 6, член 26, член 27, параграфи 1 и 4 и член 38, параграфи 1, 2 и 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 2, член 6, параграф 2, член 7, параграф 1, член 11а, параграфи 2 и 6, член 26, член 27, параграфи 1 и 4 и член 38, параграфи 1, 2 и 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца

след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

24) член 39 се заменя със следното:

„Член 39

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“;

25) добавя се приложение VI в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от *[добавете дата — осемнадесет месеца след влизането в сила на настоящата директива]*. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател